

lingen.« Tvært imod deltog flere Præster i de samme Forhandlinger og lagde saaledes i Gjerningen for Dagen, at de ikke er enige med Hr. Pastor Th. Rørdam, der fastholder, at dette ikke bør taales som stridende med Kristendommen.

Endnu et lille Træk fra Skolemødet skal her medtages. Hr. Højskoleforstander Schrøder udbragte ved Afskedsfesten en Skaal »ikke for den nordiske Kvinde, men for de nordiske Kvinder«, som hans Ord lød. Det synes at være lidt, men er dog et Vidnesbyrd om, at den gamle Anskuelse af Kvinden som et upersonligt Væsen, den Anskuelse, som Pauline Worm saa ivrig bekæmpede, den er nu paa Veje til at svinde.

Forhandling om Fællesundervisning

ved Folkehøjskolemødet paa Sagatun.

5te—8de August.

Der havde gaaet Rygter om, at et af de mange Forhandlingsæmner ved det nordiske Skolemøde i Kristiania skulde være »Fællesundervisning« — hvad der lød rimelig nok, da dette Spørgsmaal er særlig brændende i Norge — og det var vistnok en Skuffelse for mange, da Programmet for Skolemødet kom *uden dette Æmne*. Saa meget større var derfor Glæden hos dem af de skuffede, der tog Del i Folkehøjskolemødet paa Hamar, da man her besluttede sig til den anden Mødedag at vælge »Fællesundervisning« til Hovedforhandlingsæmne; rigtignok blev det, paa Grund af Forsamlingens Sammensætning ikke Fællesundervisning i det hele taget, men kun en Del af den, — nemlig Fællesundervisning (nærmest Højskoleundervisning) for voksne og dermed forbundet Samliv, — som man kom til at drøfte; men da Fortrinene og Farerne ved en fælles Opdragelse træder endnu skarpere frem, naar der er Tale om voksne, end naar man kun tænker paa Børn, var det snarest heldigt, at Forhandlingen fik denne Retning.